

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

София, 17 септември 1996 г.

Конституционният съд в състав:

Председател: Асен Манов

Членове: Младен Данаилов	Димитър Гочев
Милчо Костов	Иван Григоров
Цанко Хаджистойчев	Тодор Тодоров
Станислав Димитров	Александър Арабаджиев
Николай Павлов	Георги Марков

при участието на секретар-протоколита Росица Топалова разгледа в закрито заседание на 17 септември 1996 г. к. д. № 18/1996 г., докладвано от съдията Станислав Димитров.

Делото е образувано на 2 септември 1996 г. по искане на главния прокурор на Република България за установяване на противоконституционност на § 3, т. 2 от Закона за изменение и допълнение на Закона за държавния бюджет на Република България за 1996 г. (ЗИДЗДБРБ - 1996 г.), обнародван в ДВ, бр. 68 от 9 август 1996 г., с които се изменя чл. 3, ал. 5 от Закона за държавния бюджет на Република България за 1996 г. (ЗДБРБ - 1996 г. - ДВ, бр. 16/1996 г., изм., ДВ, бр. 28 от 46/1996 г.).

В искането се изтъква, че със ЗИДЗДБРБ - 1996 г. бюджетът на съдебната власт в приходната му част се увеличава само привидно и не може да покрие увеличените разходи. Нереално са увеличени приходите от такси от дейността на съдебните органи от 3055,8 млн. лв., на 4089.8 млн. лв., тъй като за първите шест месеца на 1996 г., са получени такси в размер на 1483.1 млн. лв. и съответно за цялата година не биха могли да бъдат получени повече от 3000 млн. лв. От друга страна трансферът от републиканския бюджет се намалява с 283,4 млн. лв. - от 449.3 на 165,9 млн. лв. Твърди се, че предвидената в "актуализирания" държавен бюджет сума като трансфер от 156,9 млн. лв. е вече преведена в банката по сметката на съдебната власт и е изразходвана. Следователно увеличените разходи трябва да се покриват за останалата част от бюджетната година само от постъпващите такси. Главният прокурор прави този извод като изхожда от посочените в искането обстоятелства и изменената с § 3, т. 2 ЗИДЗДБРБ - 1996 г. разпоредба на чл. 3, ал. 5 ЗДБРБ - 1996 г., която в новия си текст гласи: "Разходите по бюджета на съдебната власт се извършват до размера на постъпилите приходи по сметката в банката., включително трансфера от републиканския бюджет". По този начин, според главния прокурор, "се блокира работата на съдебната власт, поради недостиг на средства за функционирането ѝ. Това е така, защото със ЗИДЗДБРБ - 1996 г. бюджетът на съдебната власт не е увеличен, а намален и което е по-важно, съдебната система е оставена на самоиздръжка". За да се обезпечи нормалното финансово осигуряване на съдената власт, е необходимо да се запази действието на отменения текст на чл. 3, ал. 5 от ЗДБРБ - 1996 г.: "Преизпълнението или неизпълнението на приходите от такси от дейността на органите на съдебната власт е за сметка на републиканския бюджет". Тази разпоредба неизменно е намирала място във всички закони за държавния бюджет на Република България за годините от 1993 до 1996 г. включително.

В заключение главният прокурор счита, че "...в противоречие с конституционните принципи за разделение на властите и за независимост на съдебната власт (чл. 8 и 117 от Конституцията), както и за бюджетно осигуряване на всички установени от Конституцията държавни институции, Народното събрание е изменило чл. 3, ал. 5 от ЗДБ - 1996 г., с което е поставило под заплаха функционирането на една от трите власти. Съдебната власт не е самоиздържаща се система, а основна конституционно регламентирана държавна функция, която задължително се осигурява финансово от държавния бюджет",

Направено е и искане за решаване на делото в по-кратки срокове, тъй като засяга ежедневно финансиране на съдебната власт, което вече не се осъществява след влизане в сила на ЗИДЗДБРБ - 1996 г.

Производството по делото е във фазата по допустимостта на искането.

Конституционният съд е сезиран от оправомощен субект по чл. 150, ал. 1 от Конституцията за установяване противоконституционност на разпоредба от акт на Народното събрание. Това е в правомощията на Конституционния съд (чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията). Налице са и изискванията на чл. 17, ал. 1 и 2 ЗКС и чл. 18, ал. 1 и 2 ПОДКС. Искането е допустимо.

С оглед предмета на делото и на основание чл. 18, ал. 2 ЗКС и чл. 21, ал. 1 ПОДКС като заинтересувани страни трябва да бъдат конституирани Народното събрание, Министерският съвет, Върховният съд, Висшият съдебен съвет, Националната следствена служба, Сметната палата, министърът на финансите и министърът на правосъдието, на които да се даде срок за представяне на писмени становища.

По тези съображения и на основание чл. 19, ал. 1, чл. 18, ал. 1 и чл. 20, ал. 1 ЗКС, Конституционният съд

ОПРЕДЕЛИ:

Допуска за разглеждане по същество искането на главния прокурор на Република България за установяване на противоконституционност на § 3, т. 2 от Закона за изменение и допълнение на Закона за държавния бюджет на Република България за 1996 г. (ДВ, бр. 68 от 9 август 1996 г.), с който се изменя чл. 3, ал. 5 от Закона за държавния бюджет на Република България за 1996 г. (ДВ, бр. 16/1996 г. изм. бр. 28 и 46/1996 г.).

Конституира като заинтересувани страни по делото Народното събрание, Министерския съвет, Върховния съд, Висшия съдебен съвет, Националната следствена служба, Сметната палата, министъра на финансите и министъра на правосъдието, на които да се изпратят преписи от искането и определението, като им дава седемдневен срок за представяне на писмени становища и писмени доказателства.

Да се изпрати препис от определението на главния прокурор на Република България, които може в седемдневен срок да представи допълнителни писмени съображения в подкрепа на искането си.

Председател: Асен Манов